

Publicerad 2012-07-29 18:00 av Lili Samuelsson

de dagarna i mitt liv jag var din kvinna

du ropade mig en afton i mitt liv, såg mig och gav mig din hand, utsträck och ouspptäckt lockades jag in i ditt liv. jag förvandlade stiltje till storm, paradiset till asfalt och gräddade våfflor om kvällarna när du begrep mig, som kvinna, som nyslungad honung jag grep om din vrist och bad dig om mer

du gapade och åt hela min härlighet i samma stund som du lockade mig att försvinna in i natten av åtrå med din medaljong hängande runt min sköra nacke. jag böjde den gång på gång och uttalade alla de ord som du fann vara viktiga. jag släppte allt och föll in i dig oftare än jag begrep mig på

du stegrade mig, följde mina spår och drack källan ur mitt liv. gav mig en avkomma att vårda ömt längs min nakna hud och du skred till ditt verk med bravur. jag steg åt sidan och lade din hand kring min höft, inte för att jag ville utan mer för att du krävde mig

du ville ha mig som jag en gång varit men jag hade kommit att bli en annan och där under lunden i skuggan lämnade du mig därhän

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten